

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg rejste under Finanslovdebatten i Efteraaret en Række Spørgsmaal, der havde Interesse for min Valgkreds, om Postportoer og Jernbanetarifferne. Den højtærede Trafikminister tog med stor Elskværdighed mod disse Forespørgsler, og det er siden lykkedes at naa til en tilfredsstillende Løsning. Jeg takker den højtærede Minister for hans Behandling af disse Sager, og jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen for hans Assistance med at faa løst disse Sager paa tilfredsstillende Maade.

Det havde været naturligt for en Omegnsrigsdagsmand at komme med Bemærkninger om det Lovforslag, som nu er fremlagt om Jernbanetarifferne. Jeg tror, at naar Nærtrafikken følger med i den almindelige Forhøjelse, maa det betegnes som urimeligt, dels fordi den har faaet sin Takstforhøjelse for ganske kort Tid siden, dels fordi Servicen er saa udpræget nedsat for Nærtrafikkens Vedkommende, særlig for S-Togenes Vedkommende. Den Sammenstuvning, der der finder Sted, er fantastisk. Man finder sig i den, men man føler ikke, medens man staar der presset sammen, Trang til at betale mere for den Tjeneste, man hidtil har betalt rigeligt for. Jeg synes desuden, det er meget haardt at forhøje Nærtrafiktaksterne, fordi det betyder en meget stor Forøgelse af de fuldkommen uomgængelige Livsfornødenheder for de Mennesker, der bor derude. Man kan eventuelt, naar man rejser paa de store Ruter, opgive Rejsen, eller man kan lægge de forøgede Omkostninger paa Varerne, men for de Folk, der er tvunget til at bo derude, er der ingen anden Mulighed end at se deres Udsigt til at klare sig blive ringere og ringere. Jeg tror, det maa betegnes som meget haardt.

Endelig er jeg ikke sikker paa, at det er fornuftigt, for det er dog en Forretning, der skal oparbejdes. Der finder en voldsom Udflytning Sted. Vil man begynde at standse den Tendens, kan det godt være, Forretningen bliver saa daarlig, saa det kan betegnes som tariffmæssigt og trafikpolitisk urimeligt at foretage Forhøjelsen.

Da dette Spørgsmaal imidlertid skal behandles i Finansudvalget — jeg ved ikke, hvorfor Finansudvalget —, finder jeg det rimeligt at henvise til de Bemærkninger, en af mine Partikolleger, det ærede Medlem

Hr. Prieme, vil komme med, da han i øvrigt ogsaa skal behandle Sagen inden for Finansudvalget.

Boeck-Hansen: Naar jeg har villet tage Ordet i denne Sag, skyldes det to Omstændigheder. Dels har jeg, siden jeg sidste Gang talte om Statsbanerne, ved en Forespørgsel, faaet visse Bebrejdelser for, at jeg havde været lovlig elskværdig, og jeg maa jo erkende — det er, som sagt, derfor, jeg bl. a. tager Ordet —, at jeg efter den Tid er blevet mere og mere overbevist om, at Kritikken var vist egentlig berettiget. Og dels maa jeg beklage, at jeg nu hører, at man vil føre dette Lovforslags Udvalgsbehandling hen under Finansudvalget. Jeg vilde have sat Pris paa at faa det i et særligt Udvalg. Men det er der vel ikke noget at gøre ved, og derfor vil jeg gerne have Lov til at komme med nogle Bemærkninger om selve Sagen.

Jeg erkender naturligvis, at hvis Statsbanerne skal drives som en Forretning, og det synes altsaa Regeringen at mene — hvad man for øvrigt ikke altid har faaet Indtryk af, at de blev —, men altsaa, hvis de skal drives som en Forretning, saa er det nødvendigt at sætte Indtægterne op, saa er det nødvendigt at sætte Taksterne op, naar bl. a. Kullene er steget saa stærkt, som de er. Men det kedelige er jo, at de, der skal betale de forøgede Takster, ikke har faaet en forøget Betalingssevne, saadan som de fik det under Verdenskrigen, hvor Eksportører og Forretningsfolk tjente store Penge, og hvor man i Virkeligheden ikke lod Taksterne følge med de Udgifter, som Statsbanerne fik. Det havde ikke gjort det fjerneste, om man havde gjort det, man kunde have faaet Statsbanernes Status i Orden, men det forsømte man dengang. Naa, Ministeren for offentlige Arbejder dengang havde maaske ikke saa stor finansiell Indsigt som den nuværende, det kan meget godt være. Derfor skal jeg ikke paa nogen Maade gaa imod, at man sætter Taksterne op nu.

Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, nemlig den, at det, Folk faar for deres Penge, og altsaa nu for noget større Penge, er ikke steget i Kvalitet, det tør man vel nok sige, det er forringet i Kvalitet. Nu kan man ikke under de nuværende Forhold paa nogen Maade kritisere, at Toggangen er forringet. Det maa den blive. Det er klart, at vi har ikke Raad til at blæse alle de Kul op gennem Lokomotivernes Skorstene, idet Maskinerne vel nok kun udnytter 4—5 pCt. af Kullenes Varmeværdi. Det er